et mãmone Math. vj. Sed melꝫ est nobis spernere mundũ q̃ societatem dei amittere. Juxta illud Math. Qꝫ reliquerit patrẽ aut matrẽ vxorem aut agros ꝓpter me cẽtuplũ accipiet et vitam eternam possidebit Quã nobis tribuere dignet ipse xps filius dei viui qui cũ patre a spũsancto regnat in sempiterna secula Amẽ.

De seqnda racõe Ca. vi.

Erat q̃dam impator potẽs ꝯ tyrannꝫ. qui quãdã puellã regis filiam pulcram valde desponsauit. Facta desponsatõe ambo adinuicẽ iuramentũ fecerũt q̃ si q̃s eorũ prius moreret alter pre nimio amore seipsum occideret. Accidit semel q̃ impator iste ad ptes longinquas se transtulit a diu morã ibidẽ traxit Volens pbare vxorem: ad eã nundũ destinauit: ut ei de morte sua diceret. Audiens hoc vxor ꝓpter iuramentũ quod ante fecerat viro suo: de alto monte se p̃cipitauit ut moreret. Verumtamẽ mortua nõ est sed infra breue tempꝫ sanitati est restituta. de inde iterato seipsam volebat precipitare ut moreret: propter iuramentũ quod fecerat. Pater eius hoc audiens ei precepit. ut precepto a iuramẽto viri non obediret Illa vo nolebat cõsentire. Ait pater. Exquo non vis mihi ꝛsentire et obedire celerit extra societatẽ meam exeas At illa. Nolo. et hoc p talem ratõnem probo. Cum aũt quis iuramento est obligatus: tenet adiplere. ego iurui viro meo q̃ pro eius amore meipsam occiderẽ: ideo nõ deliqui si iuramentũ implere volo ergo extra sotietatem tuã nõ de beo expelli Itẽ nullꝫ debẽ punirip eo quod est ꝛmendabile. Sed cũ vir et vxor sint vnũ in carne: secõm deũ ꝛmẽdabile est q̃ vxor pro amore viri sui moriat. Vñ in india aliqñ erat lex q̃ vxor post mortẽ viri sui pre dolore et amore seipsam cõburere deberet vt viua cũ eo in sepulchrũ poni. Et ideo ut mihi videt non deliq̃ qñ meipsam interficio ꝓpter amorẽ viri mei. Ait pater. Qñ prꝫ dixisti q̃ obligata iuramento fuisti. tũc. tale obligamẽtũ nõ valet. q̃ pretẽdit ad malũ siuẽ. s. ad mortẽ Juramentũ ꝯ debẽ eẽ ratõnabile et ideo iuramentũ tuũ nullũ ẽ Ad aliã ratõem qñ dixisti q̃ istud ẽ ꝛmendabile q̃ vxor moriat p viro ñ valet. q̃ licẽ sint vnũ in corpe p carnalẽ affectionẽ: tñ in aia duo sunt q̃ abinuicẽ reatẽ differũt Et ideo nõ valet quod allegasti. Puella hec audiens nõ poterat vlteriꝫ arguere. sed dictis pãis adhesit. nec vlterius seipsã precipitare volebat. nec ampliꝫ viro suo copulari Moral.

Arissimi rex iste est dyabolus. Puella est aia tam gratõsa ad dei similitudinem creata. quã dyabolꝫ p pctm̃ ei desponsauit. Vñ in pctõ ꝛmisso facta cõuentio ẽ q̃ si ipẽ mortuꝫ erat p pctm̃ et in longinq̃s ptibẽ id est in inferno per superbiam suã pollicitus est. sic vult q̃ anima peccatrix. de alto monte id est de celo se precipitet in infernuꝫ. et sic erat ante aduentũ xpi. sed per xpi passionem est sanitati restituta Verũtamen adhuc sepius intendit se precipitare q̃tiens contra diuinũ preceptum ꝓpetrat. sed deꝫ pat noster nõ vult ut p̃cipitemur per pctm̃ sed vult p contritionẽ a ꝛfessionem ut totaliter ad ipsum ꝛuertamur et firmit nos in ipõ teneamꝫ et vitã eternã possideamꝫ.

De mulcia malorꝫ adulsum bonos Capitulũ. vij.

Jodecianꝫ regnauit in cuius impio erat q̃dã miles generosus. qui duos filios habebat quos multũ dilexit Junior filiꝫ ꝛtra voluntatẽ patris meretricẽ in vxorẽ duxit. Cum pat hoc audisset ꝛtristatus est valde a illũ a societate sua expulit Iste sic expulsus ĩ magna miseria est positꝫ Tamẽ de meretrice vxore sua filium formosũ genuit. a ad

magnam egestatem peruenit. Misit nuncij ad pīem suū vt misericordiam de eo haberet. pater vero cū audisset de eius miseria cōmota sunt oia viscera eius. misertus est ei a cū eo reconciliatus est. Ipō reconciliato pīi suo filiū quē de vxore sua mētrice genuerat recommēdauit. pī vero ipm quasi in filium ppum enutriuit. Hec audiēs frater senior indignatus dixit pīi suo. Tu es demens. Et ī ptio tibi tali vōce. Ille est demēs qui filiū in hereditē accipit a nutrit qui ei iniuriā magnā fecit: sed frater meus qui illū puerū genuit fecit tibi magnā iniuriā qñ meretricem contra tuū pceptū desponsauit. Ergo videtur q tu es demēs q filiū eius nutris a ei pacem dedisti. Dī ad ī rndit Fili. frater tuus ē michi reconciliatus p magnā ꝓtritōem quā habuit a ppē preces alioꝝ. Ideo oportet me filiū suum diligē plus q̄ te. Hac ratōne. tu sepius contra me fecisti a nūq̄ reconciliatus es michi qm culpā tuā humiliter recognoscere noluisti. iā tu es ingratus fratri tuo. exquo velles ipsū a societate mea expellere. immo potius deberes gaudere q michi ē reconciliatus. Et qm ingratus es hereditatē meam nō obtinebis et illā quā de iure habere debuisses: frat tuus occupabit. Et sic factum est.

Moralizatio

Karissimi: per patrē istū pīem celestē intelligemus. p duos filios naturā angelicā a humanā. hūana coniūcta erat meretrici. iniquitati. qñ de pomo vetito contra diuinū preceptū comedit. Vñ a patre celesti eēt homo expulsus. filius meretrici. totū genus hūanū q8 p pctm puersū pericerat. Ille filius eger factus est. qm post pctm in hac lacrimarū valle positus est. Iuxta illū in libro genesi capitulo tercio. In sudore vultus tui vescere pane tuo. Sed ī per cristi passionem est deo patri reconciliatus. a otinue reconciliatur per opera meritoria. et per preces sanctorum quicotidie pro genere humano preces fundunt ī cēlo. pū. Desiderium eorum est oratio eorum. Sed alius frater. s. diabolus qui sēper est ingratus sēp nos impugnat a de nostra reconciliatione murmurat et allegat. q̄ ppter pctm hereditatē regni celestis nō debeamus consequi. ī sine dubio si sancte iuste a munde in hoc seculo vixerimus: allegatō sua michil nobis nocebit. ymo partē suā id ē locum quem ipse in celis perdidit: obtinebimus.

De vana gloria. Capitulum. Viij.

Leo regnuit qui miro modo pulchras mulieres delectabatur videre. Vñ fecit fieri in quodā templo tres ymagines stātes. a precepit omnibus in impio vt eas adorarent. Prima ymago hēbat manum ad ppīm extensā a in vno digito anulum aureū. a sup digito erat supscptio talis. Ego sū generosus ī digito. Secūda ymago barbā aureā hēbat. a in fronte sic scriptū. Ego sū barbatus si quis calus fuerit ad me veniat et de pilis meis accipiat. Tercia ymago clamidē aureā hēbat. a tunicā de purpura. a in pectore eius erat scriptū karacteribus auris. Ego sū qui neminē timeo. Iste tres ymagines erāt interius lapidee. Cū autē fuisset completē secūm imperatoris voluntatē statuit p lege. q̄ quicūq̄ anulū vel barbam auream aut clamidē auferret: morte turpissima odēpnaretur. Accidit quodā tpe q quidam tyrānus tē plū intrauit. vidensq; primā ymagiem cū digito extenso: anulū de digito extraxit. deinde ad ymaginē secūdā accessit a barbā auream ab ea abstulit. Post hoc ad ymaginē terciā puenit clamidē ab ea tulit a de templo recessit. Populus cū ymagines spoliatas vidisset: statim imperatori denuciabat. Cum imperator hoc audisset: ꝓtristatus est valde trāsgressorē. s. tyrannū coram se vocauit a super tali delicto ar